

Undervisning 25.01

Sist oppdatert mandag 09. februar 2009

Norkirken en levende organisme!

Et tegn på liv er bevegelse. Beveger vi oss som kirke?

Norkirken en levende organisme. Et tegn på liv er bevegelse. Natureksempel: - Dyr responderer på stimuli - f.eks gå etter mat og flykte fra farer. Bibelseksempel: - Israelfolket foran Rødehavet i 2 Mos. 14, begynner å bevege seg som en respons på Guds befaling før sjøen deler seg. Barefor å forklare forskjell på vekst og bevegelse, slik at undervisningen ikke skal høres litt halvveis ut. Bevegelse er når en organisme flytter seg fra A til B som en respons på stimuli. Vekst er forandringen som til enhver tid skjer med organismen. Bevegelse er når en organisme flytter seg fra A til B som en respons på stimuli. Vekst er forandringen som skjer med oss, men at vi er en annen plass i dag, enn tidligere? Jeg syns selv dette er enormt vanskelige spørsmål. Men skal prøve å angripe dem litt senere i undervisningen. Vi skal ta noen sider ved bevegelse. Punkt 1 – Nåde som utgangspunkt for bevegelse Først hva er vår stimuli for bevegelse – som enkeltmennesker – som kirke? Jeg tror selve nøkkelordet er nåde, for med nåde menes ” Gud handler ”. Det mest grunnleggende for bevegelse som disipler, og som menighet er Guds nåde. Hovedteksten i dag er hentet fra Titus 2:11-14. Teksten handler like mye om vekst som bevegelse, men jeg skal knytte versene opp til bevegelse i dag. ” For Guds nåde er blitt åpenbart til frelse for alle mennesker. Den oppdrar oss til å si nei til et ugudelig liv og verdslige lyster og leve forstandig, rettskaffent og gudfryktig i den verden som nå er, mens vi venter på vårt salige håp: at vår store Gud og frelser Kristus Jesus skal komme i herlighet. For han ga seg selv for oss for å kjøpe oss fri fra all urett og rense oss så vi kan være hans eget folk, som med iver gjør gode gjerninger. ” Len bibeloversettelse er det brukt driver oss i stedet for oppdrar oss. Nåden holder oss i bevegelse. 1. Tilå si nei til et ugudelig liv og verdslige lyster. Dette handler egentlig om å si nei til det som ikke er av Gud. Denne verden vil alltid prøve å begrense vår bevegelse – som kristne – som kirke. Denne verden vil prøve å binde oss, få vår oppmerksomhet, stjele tid og energi, og ikke minst et forbruk uten sidestykke i verden. Noe som er bundet har begrenset bevegelse. Og et ugudelig liv er et liv som er bundet opp til denne verden, og vi lever mer og mer begrenset. 2. Tilå si ja til å leve forstandig, rettskaffent og gudfryktig Dette handler om å si ja til det som er av Gud. Gud ønsker oss som lys i mørket, som salt i alt det smakløse. At vi skal skille oss ut. Et folk av Gud, som lever for Han, gir han oppmerksomhet, tid og energi, et liv i frihet. Vi er i bevegelse ved å følge etter ham. Lære oss hva som er forstandig, hva som er rettskaffent. Og ikke minst, et liv i gudfryktighet, hvor Guds ord betyr mer for oss, enn alt hva denne verden måtte pøse over oss av tanker, ideologier, mønster, retninger osv. 3. Tilå vente på vårt håp Ikke alle ting er som de en gang skal bli – den fullstendige friheten ligger foran oss. Å vente er likevel å være i bevegelse. I lignelsen om de ti jomfruer som ventet på bruden, så nyttet det lite å bevege seg fort når først bruden kom. Mens vi venter på vårt håp, så er vi i bevegelse. Og hvilken bevegelse skal vi være i? Å bli fylt av DHÅ. Å gå gjennom lovsangens porter, og takkens tempelgårder (sjekk salme 100) 4. Tilå være hans folk, ivrig på å gjøre gode gjerninger For å bety en forskjell i denne verden, å gjøre godt mot andre mennesker, å gjøre godt mot hverandre. Som når noen er tom for kaffe – ” skal jeg hente mer? ”. Å holde døren. Å ønske god morgen. Keep it simple, vær ivrig, benytt alle muligheter til å gjøre det gode. Tosider – er vi som kirke med på det som Gud gjør? Eller er vi med på det som verden gjør? For denne verden ønsker å begrense vår bevegelse som menighet. Den hindrer oss i å innta nytt terreng. Vi blir så opptatt av alle våre egne behov, at vi praktisk talt står og spinner iring, vi glemmer vårt oppdrag. Hvem lar vi definere vår bevegelse? Bevegelse er ikke det samme som ny aktivitet, men det er å ta på alvor at det vi har skal ha en retning, at vi flytter på oss, at vi som menighet påvirker våre omgivelser, at vi som menighet beveger oss rundt i Sandnes. Å gi videre den nåden vi har fått! Punkt 2 – Å være med på det som Gud gjør Gud har en stor ambisjon for denne kirka enn vi har! Sammesom vi som disipler følger Jesus, skal vi som menighet være med på det som Gud gjør. Og hvordan vet vi hva Gud gjør? Vi fikk en mail til styret med en utfordring vi som menighet bør løfte frem igjen. 1. kor 14:26 Hva mener jeg så, søsken? Jo, når dere kommer sammen, har én en salme, en annen et ord til lærdom, én har en åpenbaring, én har tungetale, en annen har tydingen. Men la alt tjene til å bygge opp. 1. kor 14:39 Derfor, mine søsken: Vær ivrige etter å tale profetisk, og hindre ikke tungetale. 1 Kor 12,8-10 For til én blir det gitt visdoms tale ved Ånden, til en annen kunnskaps tale ved den samme Ånd, en annen får tro ved den samme Ånd, en annen nådegavertil å helbrede ved den samme Ånd. En annen får kraft til å gjøre undergjerninger, en annen gave til å tale profetisk, en annen gave til å prøve ånder. En annen får ulike slagstunger, en annen tyding av tunger Å la Gud være regissøren, arkitekten. I Gudstjenesten, i husgruppene, og ellers hvor vi kommer sammen. I tillegg vår respons, vi må løfte det frem for hele menigheten, og opplever vi dette er fra Gud, så må vi gå på det. En annen måte å vite hva Gud gjør, er å se hvor skjer det endringer, hvor blir mennesker mer lik Jesus? Eller hvor er det hunger og tørst etter mer av Gud? Sagt på en enkel måte, hvor ser vi Gud forvandle mennesker? En annen ting er når vi hører undervisning eller leser Guds ord, lar vi det bevege oss? (Yes man) Punkt 3 – Å bevege oss ut fra en visjon Edin Løvås har skrevet en gang, vi står ikke på en nålespiss, men vi beveger oss på en flate. Guds ord avslører hvilken bevegelse vi skal ha som mennesker og som menighet. Hvor mange kan visjonen i dag da? Det er egentlig litt hipp som happ hvordan vi skriver visjonen, så lenge innholdet er det samme – at vi ønsker å vinne nye, grunnfeste, disipler og sende de ut til å vinne nye. Visjon er et bilde av hvor vi er om tusen skritt. Den forteller oss i hvilken retning vi skal bevege oss. Den skal være felles for hele menigheten, og er med å definere hva vi er opptatt av og hvorfor vi har de aktivitetene vi har. Uten en visjon for hva vi gjør, så beveger vi oss uten mål og mening. Vi blir mer opptatt av våre egne behov, enn av vår retning. Hvem skal visjonen gjelde for da? Hvem har eier visjonen? Hvem har ansvaret? Vi kan ikke flytte en levende organisme i to forskjellige retninger, da vil det oppstå uenighet og konflikt. Lederne i en menighet har ansvaret for en visjon, men vi er likevel alle medeiere. Når vi har en felles visjon, så er den gyldig

uansett hva vi gjør sammen. Om vi er på gudstjeneste, i huskirke eller husgrupper, itjenestegrupper, andre aktiviteter på bygget, så er det dette vi skal være opptatt av, som skal definere endringene og fokuset vårt. Vi skal begynne å pakke det sammen. Vet dere djevelens strategi? Han angriper i denne rekkefølgen; - Enhet - Ledelsen - Visjonen. Det verste som djevelen, er en levende organisme som begynner å bevege seg. Helt ærlig, akkurat i dag, der vi beveger oss mest i Norkirken fortiden er mot sommeren. Er vi i ferd med å bli en sofagrupper? Hvordan kan vi komme i bevegelse igjen? Utgangspunktet for bevegelsen er nåden, det vi selv har fått vil vi gi videre. Tenk på kristne bevegelser som ungdom i oppdrag, eller pinsebevegelsen, frelsesarmeen, normisjon eller de andre misjonene – det ligger i navnet at vi skal være i bevegelse og innta ny mark. Gud leder oss inn i det ukjente. Der vi ikke har vært før. Eller prøvd før. Eller har noen slags erfaring på om dette vil lykkes. Derfor er vi avhengige av å lytte til, og være i Guds ledelse. Vår visjon; Vi vil se stadig flere bli nære venner av Jesus. Styret før og etter jul. Styret jobber med å sette konkrete mål for å nå dette. Vi satser på et annet årsmøte. Hvilke kortsiktige mål har vi? Har vi målgrupper vi ønsker å satse på? Oppsummering Vårt felles ansvar nå - Å bli opptatt av å gi videre det vi har fått - Å bli opptatt av Guds ledelse, av hvor Gud beveger seg - Å bli opptatt av vår felles retning – hvor er vi på vei – vår visjon